

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר
מאמר
"ואתה תחזה"

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 62

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

מספר "גמטריאות הזוהר"

הגימטריא של "ומרדכי ידע" = 364 בגימטריא של הצדיק הקדוש רבנו "יהודה אשלג" זצוקללה"ה, "ידע 20 שנה לפני מלחמת העולם השניה מה שהולך להיות, והזהיר את האדמורי"ם והרבנים שילמדו זוהר הקדוש להציל את עם ישראל מהגזירה הנוראה".

ובגימטריא "אדון הרחמים", שהקב"ה ריחם על עם ישראל, ושלח להם שליח צדיק קדוש ונורא, שיעורר את עם ישראל ללמוד זוהר הקדוש, ועל ידי זה ינצלו מהגזירה הנוראה החתומה על עם ישראל, והרבנים לא שמעו בקולו, וכך קרה מה שקרה בשואה רח"ל.

יהודים יקרים, התעוררו מהתרדמה ואל תקשיבו לרבני הערב רב ראשי ישיבות ומלמדי הערב רב שלא נותנים לתלמידם ללמוד זוהר הקדוש, ותקשיבו לקול האדמו"ר מהאלמין שמעורר את עם ישראל ללמוד זוהר הקדוש בכל העולם כולו ולהציל את עם ישראל, כמו שכתוב במגילת אסתר (פרק ח' ה') "וּתְאָמַר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם מִצְאֲתִי חַן לִפְנֵי וְכֹשֶׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְעֵינָיו יִכְתֹּב לְהָשִׁיב אֶת [ר"ת הרב שלום יהודה בן אסתר] הַסְּפָרִים מֵחֲשֶׁבֶת הַמֶּן בֶּן הַמִּדְתָּא הָאֲגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאֵבֶד אֶת הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ".

ועכשיו יש לנו המן מפרס שהוא גלגול של המן הרשע ממגילת אסתר שרוצה לעשות בדיוק מה שהוא רצה אז, ועל ידי לימוד הזוהר הקדוש נשיב להמן כגמולו, ובחודש הזה (אסתר פרק ט' א') "וּבְשָׁנִים עֶשֶׂר חֹדֶשׁ הוּא חֹדֶשׁ אֶדְר בְּשָׁלוֹשָׁה עֶשֶׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אֲיָבֵי הַיְהוּדִים לְשָׁלוֹט בָּהֶם וְנִהְפְּאוּ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלֹטוּ הַיְהוּדִים הֵמָּה בְּשָׁנָאֵיהֶם".

זֶה הַשְּׁעָר לְהַצְדִּיקִים יִבְאוּ בוֹ

סֵפֶר תִּיקוּנֵי זוהַר הַמְּבֹאֵר

מֵהַתְּנָא הָאֱלוּקֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי

וְעַתָּה יוֹצֵא לְאוּר בְּדַפּוּס מִחֻדָּשׁ, מְנוּקָד בְּתַרְגוּם
לְשׁוֹן הַקּוּדָשׁ,
בְּיַד שְׂפָל לֹמְדֵי זוהַר דְּהַ הַיּוֹמִי יוֹכְלוּ לְהַבִּין
מֵאֲמֹר "וְאֵתָה תִּחְזֶה"
תִּיקוּנֵי זוהַר תִּקּוּן שִׁבְעִין (דָּף קכ"א ע"ב)
וּבְתִיקוּנֵי זוהַר הַמְּבֹאֵר שֶׁהַדְּבָרֵינוּ הוֹצָאת ל"ג
בְּעוֹמֵר תְּשַׁע"א, תַּרְגָּמֵנוּ מִדָּף ר"ג עַד דָּף ר"ג.

יִצְא לְאוּר

עֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה תְּשַׁע"ג לַב"ק
מִפְּעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי בֵּית שְׁמַשׁ

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

מחפשים תורמים להדפיס מאות אלפים עד 15 מיליון

של תיקוני זוהר "תיקון מג"

לחלקם ל-15 מיליון יהודים בחינם.

התורמים משלמים ישר לדפוס!

ובתוך כמה ימים מקבלים הסחורה בע"ה.

האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה

שיכולים לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 054-8436784

מאמר פתיחה לספר תיקוני זוהר המאמר מתקון השבעים "ואתה תחזה"
(דף קכ"א ע"ב)

ל'תפרסם ה'זוהר ו'ללמדו ה'כל את תורת הזוהר על ידי למוד התיקוני זוהר הקדוש בלשון הקודש.

תרגום מאמר ואתה תחזה

התרגום עשינו על פי בקשתו של מגיד שיעורים הרב ציון שליט"א, שאמר כבר למעלה מ-1100 שיעורים, ליותר מ-3000 איש, כבר יותר משתי שנים, והוא הגיע עכשו לתקוני זוהר ל"ואתה תחזה", שלא היה מתרגם עד כה, ובקש מאתנו את מלאכת התרגום, כדי שאנשים יוכלו ללמוד את הזוהר בלשון הקודש. וכמו כן יש ב"ה הרבה מגידי שיעורים בקהל רב בתורת הרשב"י כמו הגה"צ המקובל רבי משה ארמוני שליט"א, שנותן שיעור כל מוצאי שב"ק לערך קרוב לאלף אנשים כ"י, וכן הגה"צ המקובל רבי אריה ברדה שזכה את דורינו באלף שישים ושתיים שיעורים בדיסקים, וכן פרסם שיעורים על זוהר חק לישראל על כל התורה, על גבי דיסקים, וכן נותן שיעורים בזוהר דף היומי על כל הש"ס, בדיסקים. וכן כולם יוכלו ללמוד ולהבין ולהשפיל, וללמד ממנו איך לומר שיעורים, לכל כף הרבה אנשים.

ברוך ה' שזכינו להדפיס 6 סוגי הדפסות את הזוהר הקדוש עם לשון הקודש, ולאחרונה הדפסנו זוהר הש"ס בשנים עשר פרכים לתת מטעמים לכל העולם כולו שלומדים את הזוהר היומי המחולק לשנה, לשתי שנים, לשלוש שנים, לחמש שנים, ולשבע שנים, ועל ידי כל אלו יהיה קל לכל יהודי באשר הוא שם לקבל חלק בתורת הרשב"י ולהכניס לתבת נח להינצל ממלחמת גוג ומגוג.

ועתה ראינו שחסר הלשון הקודש על מאמר ואתה תחזה שהוא חלק מתקון ע' מתקוני זוהר חגרנו מתננו להוציא לאור עולם את הזוהר הזה עם לשון הקודש כדי שכל אחד יוכל להבין את הפרוש על תיקוני זוהר תיקון שבעים, "ואתה תחזה".

וכדאייתא בזוהר הקדוש, שלפני שמשיח יבוא, ילמדו גם תינוקות את תורת הזוהר, ועל ידי זה ישנם הכלים שהתחזית הזאת תתממש.

תמכתי יתדותי בשלש עשרה תבות, אפשר לפרש שאנו בזמן הגאולה תומכים יתדותינו ומחפים לגאלה השלמה בשלש עשרה מחברים שפרשו הזוהר, שעל ידם נזכה להגאל, שהרי הם מגלים את תורת הסוד.

מעלת למוד דקה אחת זוה"ק

מעלת למוד דקה אחת זוה"ק [דק"ה עם מנין האותיות, בגימטריה שם קדוש "יב"ק" (זוה"ק, זוהר לש"ס דף היומי ברכות), והוא ראשי תבות הפסוק: "ענך י'דוד ב'יום צ'רה". והפסוק: "י'עננו ב'יום ק'ראנו", (תהילים פרק כ', ב' י'), ופעמים השם יב"ק גימטריה דר"ף, כלומר בשתי דקות לימוד ביום, יזכה ל"מלך פורץ גדר לעשות לו דרך", מאן מלכי רבנו, וכל השערים נפתחים לפניו, כידוע גודל מעלת לומדי הזוה"ק הנקראים בנים, העוסקים בתקון השכינה הקדושה, ויזכו לכל השפעות טובות].

אם לא ילמד קבלה, פוגם בלמודו, וטב ליה דלא יוליף ליה, ונריס עניותא וארף גלותא מבאר בכסא מלך (אות נ' טו) וזה לשונו: טב ליה דלא יתברי ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, אם היה עם הארץ יותר טוב לו כי אינו פוגם אם אינו לומד קבלה, כי אין לטיל בפרדס קדם שימלא פרסו בשר ויין. אבל מאן דאוליף תורה שבכתב בשר, לחמה של תורה, ושתה יין תורה שבעל פה ענשו כל כך גדול אם לא ילמד קבלה ואדרבה, פוגם בלמודו, וטב ליה דלא יוליף ליה כי אחזר עלמא ליסוד שבירת הכלים, שמגביר הקליפות, בשנהגה והגו יבשה, דמנע הטפה רזי תורה מהם, ונריס עניותא וארף גלותא.

אמר אליהו זכרנו לברכה לרשב"י דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא בד
אתגליא בדרא בתראה

ומי שיכול לקנות לו רב שילמדוהו קבלה, או חבר, או מתוך הספרים, ומתושל, גורם ארף גלותא. ובפרוש אמר אליהו זכרנו לברכה לרשב"י דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא בד אתגליא בדרא בתראה.

ועוד שנה ופרש דבריו פעמים שלש, בגין דעתידין למטעם מאילנא דחיי
האי ספרא דאתגליא בסוף יומיא, וביה יפקון מן גלותא.

מאמר אחר יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד
הפשט שנה תמימה

ומגדל הענש שכתב כאן רחמנא ליצלן, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא
ולא יוליף וכו', ממנו יודע גדל החיוב וגדל השוכר למי שלומד הקבלה. כי
למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש
מאמר אחר יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט
שנה תמימה.

אם קובע עת להשם שעה אחר בכל לילה, אז מבטח לו שהוא בן העולם הזה,
מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך, היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא
גם מאמר זה מורה באצבע כל דברי הרב זכרנו לחיי העולם הבא למדקדק
בו. כי קים לן תורה מגנא ומצלא אפלו בעידנא דלא עסיק בה ואיך אמר טב

ליה דלא יתברי ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, שהיא משנה וגמרא, שאין לה מדה טובה הימנה, אלא ודאי למודו כל השנה אינו כלום אם אין מעטרו ביום אחד בלמוד הקבלה כי שקול הוא כנגד כלם, וזה שאמר וגרים דלא ישתדלון בהון, דוקא מנה, הא אם ישתדלון בהון, כל אחד כפי יכלתו, אפלו יום לשנה, תורתו פלה עושה פרות למעלה, וכל שכן אם קובע עת להשם שעה אחת בכל לילה, אז מבטח לו שהוא בן העולם הזה, מבני היכלא דמלפא ויהיה מרואי פני המלך, היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ודי בהערה זו למי שחננו השם בינה והשכל: עד כאן לשון הכסא מלך זכרוננו לברכה (עיין אור הזוהר, כוח הזוהר חל' א-ב, מאורות הזוהר).

ועתה יתקיים בנו נבואת הרשב"י זיע"א: בזוה"ק (זהר הקדוש פרשת וירא דף קיח):

קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות

קנ. אמר לון רבי שמעון לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא ולמנדעיה ביה קצין וחושבנין, ובההוא זמנא אתגליא לכלא. [תרגוםם ללשון הקדש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

ספר התיקוני זוהר הזה עם הבאור

ובריך ה' שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, שזכינו להוציא לאור עולם את הספר הקדוש הזה, והוא ספר אחד מיני אלפים שיוצא לאור על ידי חברתינו

ו. ביה קצין וחושבנין, פרוש למנדע קצין דגאלה וחושבנין של ימי הגלות, שיתגלה אפלו לנערים (נצוצי אורות אות ג' בשם הר"ש בחג"ו).

ז. ובההוא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועין מה שכתב מוריני הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (פדף הראשון טור ג') וזה לשונו: ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"ג, ומשם ואילך יקרא דרא בתראה והתרה הגזרה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר.

א. אמר לון רבי שמעון. רצה לומר לרבי יהודה ולרבי יוסי, עין שם בדברי הזהר בתחלת הענין (דף קטו).

ב. לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי וכו'. רצה לומר שהקדוש ברוך הוא אינו רוצה שיתגלה זמן הגאלה, עין שם בדברי הזהר לעיל.

ג. אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין וכו'. פרוש אפלו נערים קטנים שבעולם, ימצאו טמירין, נסתרות של חכמה מסודות התורה, כי אז יתמלא הארץ דעה, (אדרת אליהו).

ד. לאשכחא טמירין, ימצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות התורה, (דף אמת אות ה').

ה. ולמנדע ביה, פרוש ולידע באותה החכמה, (אדרת אליהו).

הקדושה "מפעל הזוהר העולמי", אשר לקחנו על עצמנו את המשימה להפיץ כמה שיותר ויותר את למוד הזוהר הקדוש בכל קהלות ישראל בכל דרך ובכל אפן שהוא, למען ילמדו בו כל ישראל חברים לאוקמא שכינתא מעפרא, לעלוי שכינת עוזנו אם הבנים שמחה, בביאת משיח צדקנו שיגאלנו ברחמים.

ספר התיקוני זוהר עם הבאור, הוא דבר אחד מיני אלף ממעשה המפעל הקדוש הזה שהקב"ה ברחמיו המרבים מזכה את כלנו להיות שתפים בו.

כל ששים רבוא נשמת ישראל כלולים וטמונים בזוהר הקדוש

ידע! כי אפילו אם על ידי זה הספר יתעורר אפילו רק אדם אחד ללמד הזוהר הקדוש, הוא גואל את כל העולם כלו, וכל המציל נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא, על אחת כמה וכמה נפש הרוחני, אבל אין אנו מסתפקים במועט, אלא תקותנו ומבטחינו, באלקי ישענו, שכל יהודי ויהודי באשר הוא שם, יהיה לו חלק ונחלה בלמוד הקדוש הזה, וכמבאר בהרמח"ל הקדוש שכל ששים רבוא נשמת ישראל כלולים וטמונים בזוהר הקדוש, ומקורו בהקדמת הזוהר (דף ב' ע"א), וז"ל: "במספר שיתין רבוא אינו דקיימין כחדא", וכו', ששם נאמר כי ששים רבוא נשמות ישראל שרשם באימא עילאה בינה, וכדאיאת בהקדמת תיקוני הזהר הקדמה שניה מאמר "והמשכילים" כי הזוהר הקדוש הוא אחוז באימא עילאה בינה (דף י"ז ובביאור הגר"א, ועוד).

הזוהר הוא צנצנת המון למשמרת

ואימא בספר אגרת קדש - ויקהל משה (דף ל"ז, מאמר ע' אנפיו), וז"ל: "קח צנצנת המון למשמרת עד דרא בתרייתא ויטעמון, בחבורא דילך יפקון ישראל מן גלותא בלא נסיון כלל זיהרא דאימא עלאה", ומשם יצא לעולם חיים ושלוש, רזא דאורייתא הגאלה והחרות והשמחה ובהתעוררות התחתון אנו מעוררים המקור העליון, עכ"ל.

אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב

ומוזבא בספר אור ישרים מירא דכיא שכתב, קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם. העצה לזהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זהר, אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב.

ואנו תפלה שלא יצא מכשול מתחת ידינו, וכל בני ישראל זקנים עם נערים יחד כולם בשמחה רבה ילמדו הזוהר הקדוש, ובזכות ר' שמעון בר יוחאי זיע"א יקויים בנו בקרוב המקרא שכתוב "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ובזה נכין את עצמנו עם בני בתינו לגמר חתימה טובה, ביום הפפורים, ויושפע לנו שפע קדוש בחג השכות השפעות טובות ורוב שמחה, ונזכה למוחין

דגדלות, להבין ולהשפיל בתורת ה' בנגלה ובנסתר בכל פרד"ס חלקי התורה, ונזכה לשמוח שמחה גדולה ביום שמחת תורה כי לזה נברא העולם כדברי הנביא ירמיה (פרק לג כה-כו) "כה אמר ידוד אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי", ובזכות זה יתקיים המשך הפסוקים "כי אשוב [אשיב] את שבותם ורחמתיים"

ובמיוחד שנה זו שנת ה'תשע"ג המסגלת לגאלה, ונרמז "ה'תשע"ג בגימטריא "גאולה שלמה משיח" וכן בגימטריה "כתל מערבי", כלומר מקום שלא זזה ממנו שכינה מעולם, יזכה להגאל בבנין בית המקדש השלישי, כי גם ה'תשע"ג הוא גימטריה "שע"ח נהורין" שהם הלבוש הרוחני והתגלות האורות פידוע ליודעי ח"ן. וקבלנו כעת מאמר החכם הרב נתנאל דאבוש שליט"א מטורונטו גימטריה יפה:

"כי ביום הזה יכפר עליכם" עם הכולל 586

הלימוד הזהר ברעב בגימטריה 586

לרמז שעל ידי שלומדים זהר הקדוש ביום הכפורים, שאנחנו ברעב מפני הצום, זוכים להמשך הפסוק של: "לטהר אתכם מפל חטאתיכם לפני ה' תטהרו!"

וגימטריה "שופר"

שזכות לימוד הזוהר הקדוש מגן כמו השופר, ונזכה על ידי זה לשופר של משיח "תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ גליותינו. וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ".

ובגימטריה "ירושלם"

שעל ידי לימוד הזוהר הקדוש נזכה לקיום הברכה בברכת המזון: "ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה ידוד. בונה ברחמי ירושלים אמן".

ולתפלה שאנו מתפללים בכל יום ויום: ולירושלים עירך ברחמים תשוב. ותשכן בתוכה כאשר דברת. ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם. וכשא דוד מהרה לתוכה תכין, ברוך אתה ידוד. בונה ירושלים".

ועתה נתחזק כלנו באהבה ושמחה לקרב את ביאת משיח צדקנו, כי באחדותינו גאולתינו, וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק להרבות הרחמים והישועות ובזכותו נגאל ללא צער ומכאוב ברחמים גדולים כנאמר "וברחמים גדולים אקבצו", וכהבטחת הרעיא מהימנא "דבהאי ספרא דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי", במהרה בימינו אמן כן יהי רצון. (מפעל הזוהר העולמי).

אזְהַרְתָּ הַמַּגִּיָּה לְפָנַי מֵאֲמֹר הַבֵּא הַמְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי אֲבְרֵי הַגּוֹף וְסִימְנֵיהֶם, הוּא לְבַל יִהְרָסוּ הַמַּעֲיָנִים לְצִיר ח'ו" שׁוּם צִיּוֹר וְדַמּוּת גְּשָׁמִי לְמַעֲלָה, וְעַל זֶה נִקְבַּע לְגַלוּת בַּפֶּה וְלֹאמֹר "אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ אֵינּוּ גּוֹף וְלֹא יִשְׁיַנּוּהוּ מִשִּׁינֵי הַגּוֹף וְאֵין לוֹ שׁוּם דְּמִיּוֹן כָּלָל".

וְדַבְּרֵי הַמַּגִּיָּה שְׁמֻקּוֹרִם כְּבָר בְּדַפּוּס רֵאשׁוֹן, הֵם נִכּוּנִים, וְרֵאוּיִים לְשִׁמּוּשׁ הַקְּדָמָה יְקָרָה לְכָל הַבֵּא לְעַסֵּק בַּחֲלֻקֵי סִתְרֵי הַתּוֹרָה הַנִּמְצָאִים בְּכָל סֵפֶר הַזּוֹהַר בְּכָלָל, וְכֵאן בְּפֶרֶט, וְדַע, שֶׁכֵּן הוּא, כִּי בְּתִקּוּנֵי הַזּוֹהַר עִם בְּאוּר הַגֵּר"א הוֹשַׁמְט מֵאֲמֹר זֶה מִכָּאן וְנִדְפַס בְּהַקְדַּמַת הַסֵּפֶר, כִּדִּי לְשִׁמּוּשׁ כָּלָל יְקָר וּמְבוֹאָה הַשּׁוֹב אֶל כָּל סֵפֶר הַתִּקּוּנִים (מֵתוּק מִדְּבַשׁ).

וְזֶה לְשׁוֹן הַהַקְדָּמָה שְׁנֵי־פָסָה בְּדַפּוּס רֵאשׁוֹן:

הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסְכָּה (דְּבָרִים כו טו), וְזֶה לְהַסִּיר מִלֵּב כָּל הַמַּעֲיָנִים כָּל דְּבַר עֲתָק, פֶּן ח'ו" יִכְשְׁלוּ וְנִפְלוּ, וְעִבְרוּ מִמִּשְׁכִּיּוֹת לְכָב, יִמְיָקוּ וְיִדְבְּרוּ בְרַע, מֵאַחַר שֶׁהִיא רוֹצֶה לְדַבֵּר מֵרֵאשׁ וְעֵין וְאֵזֶן וְשָׂאֵר אֲבָרִים גְּשָׁמִיִּים, הִיא יֵרָא שְׁמָא יִטְעוּ לִיחַס וּלְתֵאָר לְבוֹרָא יִתְבַּרַךְ גּוֹף וּתְמוּנָה.

וּמִשָּׁה אָמַר כִּי לֹא רֵאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה (דְּבָרִים ד טו), וְיִשְׁעִיָּה אָמַר (יִשְׁעִיָּה מ יח) וְאֵל מִי תִדְמִיּוֹן א"ל וּמָה דְמוּת תַּעֲרֹכוּ לוֹ, וְאֵל מִי תִדְמִיּוֹנִי וְאֲשׁוּהָ יֹאמֵר קְדוֹשׁ (שֵׁם כח), וְדוּמִיָּהֶם, שְׁפֹלֶם יַעֲיֶדוֹן יִגִּידוֹן שְׂאִין דְּמִיּוֹן בֵּינוּ יִתְבַּרַךְ וּבִינֵינוּ מִצַּד (דף קכא ע"ב) הַעֲצֹם וְהַתְּבַנִּית, אֵלָּא שֶׁהָאֲבָרִים שְׂבִנוּ הֵם עֲשׂוּיִים כְּסִימָנִים לְדְבָרִים עֲלִיוֹנִים סְתוּמִים וְחֲתוּמִים שְׂאִין כַּח הַשְּׁכָלִי שֶׁבְּאֲדָם יְכוּל לְהַשִּׁיגֵם, וְאֵין שִׁיחַ וְאֵין שִׁיג לוֹ לְהִבְיָנֵם, וְקִצֵּר מִצַּע דַּעְתּוֹ לְרַדֵּת לְעַמְקָם.

אָמַר הַמַּגִּיָּה: אֵתָּה בֶן אָדָם קִדְּם שְׁתַּכְנַס בְּעִיּוֹן זֶה, לְהַזְהִירָה בְּאֵתִי שְׁתַּעֲמֹד עַל רִגְלֶיךָ עַל כְּמוֹתֵי הָאֲמוּנָה הָאֲמֵתִית, וְתַקְעֵת יָתֵד בְּמִקּוּם נֶאֱמָן, פֶּן יִפְתּוּךָ רַעִיוֹנִים זְדוּנִים, וְיַעֲלוּ דְבָרִים עַל לִבְכָּה, וּמִלִּין לְצַד עֲלֹאָה תִמְלַל, בְּרֵאוּתָךְ בְּתַקּוֹן זֶה שִׁדְבַר בּוּ מִשְׁעָרָא וּמִצְחָא וְאוּדִינִין וְאִנְפִּין וְשָׂאֵר אֲבָרִים גְּשָׁמִיִּים, הַשְּׁמֵר אֶל תִּפְּן אֶל אֲוֹן לִיחַס וּלְתֵאָר לְעֲלֹאָה עַל כָּל עֲלֹאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין שְׁמֹץ דְּבַר מִזָּה אֶפִּילוּ בְּהַרְהוּר, כִּי לְעֵלֵת הַעֲלוּת לִית מַחְשְׁבָּה תְּפִיסָא בֵּיה כָּלָל, לִית בֵּיה לֹא דְיוֹקָן וְלֹא דְמִיּוֹן וְלֹא צוּרָה וְלֹא אֲבָרִים גְּשָׁמִיִּים וְלִית לִיה שֵׁם יְדִיעַ, אֲכַל הוּא מְמַלָּא כָּל שְׁמֵהוּ, וְהוּא שְׁלִימוֹ דְּכוּלְהוּ.

רֵאָה גַם רֵאָה מַה שֶׁכָּתַב הַתַּנַּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, כְּשֶׁרָצָה לְגַלוּת סִתְרֵי הַתּוֹרָה בְּאֲדָרָא, פִּתַּח וְאָמַר אֲרוּר

האותיות והצורפים הנעשים מהאלפא ביתות דספר יצירה, שעמהם נבראו הדברים וכו'.

ואם תדקדק היטב בדברי רבי שמעון בענין זה, תשכיל ותדע כי דברי רבי יהודה חייט ז"ל ואשר במסלתו ילכון, הם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת, ולא יעכטון ארחתיהם.

ועוד ראינו לנכון להביא מאמרים שהביא רבנו יוסף חיים ז"ע בספרו דעת ותבונה, [פתיחה שלישית, (עמודים יט-כ) הוצאת שיח ישראל], וז"ל: והנה הרב מהר"י אירגאס ז"ל בספרו שומר אמונים (דף יט) אחר שהביא המשל הנזכר של הפרדס ז"ל כתב וזה לשונו: ועתה על ידי המשל המרגש תעלה אל המשפל ותבין כי מה שאנו אומרים שהיו הספירות נעלמות בו, אינו אלא לפי שהוא סבת כל נמצא, והענין כי צריך אתה לדעת שהאין סוף יודע את עצמו בידיעה שאינה חוץ ממנו, אלא הוא ידיעתו, וידיעתו הוא עצמו, וכיון שהוא יודע ומכיר את עצמו יודע כל הנמצאות, שהרי הכל נמצא מאמתת עצמותו, אבל לא תהיה ידיעתו בנמצאות מצד הנמצאות עצמן כמו שהיא ידיעתנו, שאם כן נמצא ידיעתו מתחלקת לפי חלוק הנמצאות ותלויה בהם, וזה אי אפשר בחק שלמותו, אלא הוא יודע בדברים וישכיל בהם מצד השפלת עצמו, ולא נתחדש לו שום ידיעה בהתחדש הנמצאות, כי הוא יודע אותם קודם היותם, כידיעתו אותם אחר היותם, וחדוש היותם הוא בהם בעצמם, אמנם הממציאם לא נתחדש דבר בידיעתו אחר שחדש אותם וכו'.

ואיני רשאי להכניס ראשי בין ההרים הרמים הלא הם בעלי הקבלה אשר העמיקו הרחיבו דבריהם על הדרוש הזה, רק מעי רתחו ולא דמו, מיראתי פן עובדי פשתים שריקות וארגים חורי קורי עכביש יארגו, בדיעות כוזבות יאריכו למעניתם.

לך נא ראה מה שכתב על זה ר' יוסף בן גיקיטיליא בהקדמת שערי אורה, ובמה שכתב בעל החנוף בהקדמתו לפרוש התורה, והאלקי ר' מנחם מריקנאטי ז"ל בפרשת ויחי בפסוק בן פורת יוסף.

ובמה שכתב ר' יהודה חייט בפרוש מערכת האלקות (ד, לד), וזה לשונו, סוף דבר כל מקום שתראה שידברו בענין הספירות, דברים שאין ראוי לאמרם בבורא יתברך, כגון שעור קומה והדומים להם, הכל נאמר על הספירות, וכשתראה שידברו על דרך שבח והודאה הכל נאמר על הבורא שבתוכו, וכן בחוזה לקן, כי אין דבר שיגבילהו, ועל כן אין לומר בבורא יתברך לא ימין ולא שמאל ולא פנים ואחור ומעלה ומטה כו' עין שם.

עוד כתב (פדף לה ע"ב) כי אף על פי ששעור הקומה מהפרסאות הוא במדות ולא בבורא, אפילו הכי אין לחשב חלילה שהפרסאות הללו הם שעור כמותי, אלא הם מלשון (דניאל ה כח) פרס פריסת מלכותך, וכל הפרסאות הללו שבשעור קומה הם אותיות, שכל אחת נקראת פרסה, על כי נחתכו מהעסה, כאבנים הנחתכים מההר, ואמר שרבו הפרסאות שהזכיר בכאן, רומז לניצוצות המתפוצצות מהכאת הפטיש בקורנס, והם השמות הנעשים מחבור

נתחדשות ממנו בחדוש גמור, ולא שיצאו ממנו אלא שנתחדשו מאמתת עצמותו, ופרוש הענין הוא כמו שכתבו הקדמונים, וכן איתא בתקוני זוהר חדש שהוא כמדליק נר מנר, ואין הראשון חסר דבר.

ורצו במשל הזה להודיענו שהספירות נמצאו ממנו ומכוחו כמו נר המודלק מנר, שהנר הב' נמצא מכוח נר הראשון, וגם הודיענו בזה שהם מחדשות כמו שהנר הב' מחדשת מציאות מחדש, וגם הודיענו שאינם חלק מעצמותו, שהרי אמרו ואין הראשון חסר דבר, באלו הד' ענינים המשילו המשל הזה והוא אמת קבוע לא יזיב, וכאשר האריך בזה הרמ"ק ז"ל בספר אלימה.

ובפרק ב' (עמוד ס"ה, שם), וז"ל: פתב רבנו [האריז"ל] זלה"ה בשער ההקדמות וז"ל: ואמנם דבר גלוי הוא כי אין למעלה גוף ולא כח בגוף חלילה, וכל הדמיונות והציורים אלו לא מפני שהם כף ח"ו, אמנם לשכך את האזן לכשיוכל האדם להבין הדברים העליונים הרוחניים בלתי נתפסים ונרשמים בשכל אנושי, לכן נתן רשות לדבר בבחינת ציורים ודמיונים, כאשר הוא פשוט בכל ספרי הזוהר וגם בפסוקי התורה עצמה, כולם כאחד עונים ואומרים בדבר הזה, כמו שאמר הכתוב עיני ה' המה משוטטים בכל הארץ, עיני ה' אל צדיקים, וישמע ה' וירח ה' וידבר ה', וכאלה רבות. וגדולה מכלם מה שאמר הכתוב ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה וכו'. ואם התורה עצמה דברה כך גם אנחנו נוכל לדבר כלשון הזה, עם היות שפשוט הוא שאין שם למעלה

אך חלילה וחלילה להאמין ולהעלות על לב שהספירות הם חלק מהאין סוף שיצא ממנו ונשתלשל מעילה לעלול, כי הוא עון פלילי, דהא מה שהוא אין סוף אי אפשר להיות ספירות, והלא אחד מעקרי האמונה הוא שאחדות האין סוף אינו מתחלק לחלקים ואינו מקבל תוספת ולא מגרעת, אלא מציאותו תמיד קיים בלי שנוי כלל, וכמ"ש בזוהר בכמה מקומות, ואם אתה אומר שהספירות או הנאצל הראשון הוא חלק מעצמותו שיצא במציאות ספירה ואצילות, נמצא שהאין סוף מתחלק ח"ו לחלקים ומקבל מגרעת חלילה:

אבל הענין הוא כמו שאמרתי, כי כל הנמצאים הם משפלים ומצויירים בידיעתו בציור אחד פשוט בתכלית הפשיטות, אשר אין הציור שהוא דבר אחר זולת עצמותו הפשוט, כי הוא היודע הוא הדעת והוא הידוע, וזה הציור המשכל הוא מה שאומרים המקבלים על הספירות העליונות שהם סבת כל הנמצאים היו מתחידים איש באחיו כולם בעצמותו בלי שנוי, וכמו שצורת הבית אשר בשכל האמן הוא סבה למציאותם מחוץ לשכל, כמו כן המציאות המשכל אשר לספירות בידיעתו הוא סבת המצאם וקיומם, כי הספירות וכל הנמצאים - ממנו נמצאו ונתפשטו, ואין הכונה לומר שנתפשטה ידיעתו ונפרדה ממנו ח"ו, שהרי אין ידיעתו ענין אחר זולת עצמותו הפשוט, ומה שהוא עצמותו מעולם לא יהיה נפרד להיות אצילות, כי אחדותו אינו מתחלק לחלקים ח"ו, אלא הענין הוא שבין ספירות א"ק בין ספירות עולם האצילות כולם הם מחדשות

ולא נקודה, וגם זה דרך משל וציור לשכף את האזן כנזכר. ולכן נבאר עתה הקדמה הנזכר על דרך ציור האותיות גם כן, ובכחינת ציורים אלו אם ציור האדם ואם ציור אותיות, שתייהם מכרחים להבין ענין האורות העליונים, כאשר תראה ספרי הזוהר בנויים על שתי בחינות הציורים האלה, עכ"ל.

אלא אורות דקים בתכלית הרוחניות בלתי נתפשים שם כלל, וכמו שאמר הכתוב כי לא ראיתם כל תמונה, וכאלה רבות.

ואמנם יש עוד דרך אחרת כדי להמשיל ולצייר בה הדברים העליונים והם בחינת כתיבת צורת האותיות, כי כל אות ואות מורה על אור פרטי עליון, וגם תמונה זו, דבר פשוט הוא כי אין למעלה לא אות

רצוף בזה חלק מספר תיקוני זוהר המבואר מדף רג עד דף רנג שאין על זה תרגום, הוספנו את התרגום בע"ה

זוהר פתח ואמר, "ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שונאי בצע" (שמות יח, כא), אנשי חיל, מסטרא דחסד, דתמן י', ובגנייה אתמר, הרוצה להחכים ידרים. יראי אלהים מסטרא דגבורה דתמן ה', ובה אתמר הרוצה להעשיר יצפין.

תרגום: פתח רבי שמעון ואמר, "ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שונאי בצע" (שמות יח, כא), אנשי החיל, הם מצד החסד, ששם אות י', ובשבילו נאמר, הרוצה להחכים ידרים. יראי אלהים מצד הגבורה ששם אות ה', ובה נאמר הרוצה להעשיר יצפין.

זוהר: אנשי אמת מסטרא דעמודא דאמצעייתא דתמן ו' ותמן אמת, שונאי בצע מסטרא דמלכות דתמן ה', הא הבא ארבע תקונין דאינון פרצופין דבני נשא, אליו אינון מראה (ס"א מראין).

תרגום: אנשי אמת מצד העמוד האמצעי ששם אות ו', ושם אמת שונאי בצע הם מצד המלכות, ששם ה', הרי כאן ארבע תקונינים שהם פרצופים של בני אדם, אלו הם מראה (ס"א מראים).

זוהר: ואית ארבע דמתלבשין בהון, דאינון דמיון ואינון אדני, ועלייהו אתמר ושמת עליהם שרי אלפים, מסטרא דא', שרי מאות, מסטרא דאת ד', דאיהו ארבע מאות דאשתעבידו

ישראל במצרים, בגין דבה חאבו, הא דאתמר ביה (בראשית כג טו)
 ארבע מאות שקל כסף, ושרי חמשים, מסטרא דאת נ', ושרי
 עשרות, מסטרא דאת י'.

תרגום: ויש ארבע שמתלבשים בהם, שהם דמיון, והם אדני, ועליהם
 נאמר "ושמת עליהם שרי אלפים", מצד אות א', שרי מאות, מצד
 אות ד', שהם ארבע מאות שנשתעבדו ישראל במצרים, בגלל
 שבה נתחבו, הוא שנאמר בו ארבע מאות שקל כסף, ושרי
 חמשים, מצד של אות נ', ושרי עשרות מצד של אות י'.

זוהר (דף קכב ע"א)

אשתארו עשר תקונין, עלייהו אתמר ואתה תחזה מכל העם,
 בשערא בגונין דיליה באריכו דיליה בקמיטו
 דיליה, במצחא בקמיטו דמצחא באריכו דמצחא בפותיא
 דמצחא בשרטוטין דמצחא באודנין (בס"א באודנין שערא דנחית עלייהו
 או תחותיהו), באלין אדרין דאודנין בשערא דתחות אודנין,
 באנפין דדיוקנין דאנפין בפרצופא דאנפין, בעינין בגונין
 דעינין בקריצין דעל עינין, בחוטמא באריכו דילה בפותיא
 דילה בקמיטו דילה, בפימא בפתיהו דילה בנעירו דילה,
 בצואר באריכו דיליה (דף קכב ע"א) בקמיטו דיליה, בידן
 בשרטוטין דידן בפתיהו דלהון בסתימו דלהון, בגופא בקומה
 דיליה באריכו דיליה בקמיטו דיליה.

תרגום: נשאר עוד עשר תיקונים (כדי לבחור אנשי חיל) שעליהם נאמר
 ואתה תראה מכל העם (דהיינו מאפשר להכיר פנימיות מידות האדם,
 שבאים לידי ביטוי) בשערותיו, באורכם בצבעם, בקמטי פניו,
 בקמטי מצחו, באורך ורוחב מצחו, בשרטוטי המצח, באוזניים
 (בס"א באודנין שערא דנחית עלייהו או תחותיהו), בחדרי האזניים, בשיער
 שמאחורי האוזניים, בצורת הפנים, בפרצוף הפנים, בעיניים,
 בגוני העיניים, בגבות שמעל העיניים, באף, באורך שלו, ברוחב
 שלו, בקמטים שלו, בפה, בפתחה שלו (שנפתח לרווחה) או
 בקטנות שלו, בצואר באורכו (דף קכב ע"א) בקמטים שלו, בקוי
 הידיים, בפתחה שלהם כשהם פתוחים, או בסתימה שלהם
 כשהם סגורים.

זוהר:

בשערא בגונוני דשערא, שערא חוורא איהו מאלין אנשי חיל,
דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב לבושיה בתלג
חוור ושער ראשה בעמר נקא, שערא סמקא מאלין דאתקריאו
יראי אלהי"ם, שערא ירוקא מאלין דאתקריאו אנשי אמת,
ואינון מסטרא דיעקב דאתמר ביה (מיכה ז ט) תתן אמת ליעקב,
ותלת גונוני, עלייהו אתמר תתן אמת ליעקב חסד לאברהם,
תליתאה פחד יצחק, גוון אוכמא מסטרא דההוא דאתמר בה
(שיר א ה) שחורה אני ונאווה, מסטרא דאלין דאתקריאו שונאי
בצע, ואיהי שערא דילה אוכמא, ואיהי שעורא דאתוון
דאורייתא, כל נימא ונימא דליה, דאתמר עלייהו (שם ה יא)
קוצותיו תלתלים שחורות בעורב, וכל נימא אית ליה מבויעא
דאיהי י', ונימא שעורא דאת ו'.

תרגום: בשיער ובגונוני השיער, שיער לבן הוא מאלו אנשי החיל, שנאמר
בהם (דניאל ז ט) איש זקן מימים יושב על הכסא לבושו לבן
כשלג ושערות ראשו לבן כצמר נקי, שיער אדום הוא מאלו
הנקראים יראי אלה"ים, שיער ירוק (ירוק כחמה) מאילו הנקראים
אנשי אמת, והם מצד של יעקב (מיכה ז ט) שנאמר תתן אמת
ליעקב, ותלת גונוני, עלייהו אתמר תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם, (גוון) שלישי הוא פחד יצחק, שהוא גוון שחור
שנאמר בו (שיר א ה) שחורה אני ונאווה, מצד אלו שנקראים
שונאי בצע, והיא (המלכות) השערות שלו שחורות, ואיהי שעורא
דאתוון דאורייתא, וכל שיערה ושערה הוא בשיעור, של אותיות
התורה שעליהם נאמר (שם ה יא) קוצותיו תלתלים שחורות
בעורב, וכל שיערה יש לה מבויע שהיא י', והשערות (שמכונות
נימא) הם שיעור של אות ו'.

